

عنوان مقاله:

بررسی قاعده فقهی تسبیب در ایجاد ضمان برای اشخاص ثالث در حوادث وسائط نقلیه

محل انتشار:

فصلنامه علمی فقه و مبنای حقوق اسلامی، دوره 15، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

رامز عابدی - دانشجوی دکتری، گروه حقوق خصوصی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران، Email: abedi.ramez@yahoo.com

پروین اکبرینه - استادیار گروه حقوق، واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اهر، ایران، Email: pakbarineh@iau-ahar.ac.ir

علی غریبه - دکترای حقوق خصوصی، استادیار بازنشسته دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران، Email: gharibelawyer@gmail.com

خلاصه مقاله:

در حوادث ناشی از رانندگی، اصولاً ضمان (مسئولیت)، برعهده شخصی می باشد که به طور مستقیم در زنجیره واقعه حقوقی دخالت دارد و مرتکب تقصیر (بی احتیاطی، بی مبالاتی، عدم مهارت، عدم رعایت مقررات و نظامات دولتی) گردیده است. عبارتی مبتنی بر نظریه تقصیر می باشد و استثناء نیز وجود دارد. مسئولیت مدنی اشخاص ثالث (مالک، متصرف، کارفرما، متبوع و...) که وسیله نقلیه را در اختیار شخص فاقد پروانه رانندگی قرار می دهند، در حقوق ایران پیش بینی نشده است، در حالیکه مسئولیت مدنی بر مبنای قاعده فقهی «تسبیب» برای اشخاصی متصور می باشد که این سبب در طول اسباب دیگر وقوع حادثه، یا مباشر می باشد. عبارتی چنین اشخاصی به طور مستقیم هر چند در حادثه نقش ندارند، ولی اقدام آن ها «در اختیار گذاردن وسیله نقلیه»، مقدمه و سببی برای تحقق حادثه می باشد در این مقاله بررسی جایگاه چنین سببی، در طول اسباب دیگر، وفق قاعده فقهی تسبیب مورد مطالعه واقع گردیده است. نتیجه پژوهش حاضر نشان می دهد اصولاً اشخاص ثالث (مالک، متصرف، کارفرما، متبوع و...) مسئولیت در بروز حادثه و به تبع آن مسئولیت در جبران خسارت وارده بر اساس و مبنای حقوقی و فقهی دارند و به عنوان سببی در طول اسباب حادثه می باشد.

کلمات کلیدی:

حوادث رانندگی، شخص ثالث، وسیله نقلیه، ضمان، سبب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734697>

